

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรี ตำบลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบล ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประชากรคือประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจำนวน 196 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ได้จำนวน 138 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ค่าสถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย เลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อบรรยายผลการวิจัย และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติค่าไค-สแควร์ (The Chi-Square Test) โดยกำหนดความเชื่อมั่นที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เพื่อวัดระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม สำหรับปัญหาและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง ใช้การแจกแจง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

พบว่า ประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลจังหวัดพระนครศรีอยุธยาส่วนใหญ่ ร้อยละ 63.0 มีอายุ 50 ปีขึ้นไป สถานภาพสมรสร้อยละ 77.5 มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 25.5 อาชีพหลักส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 35.5 รายได้จากการประกอบอาชีพในรอบปีที่ผ่านมามีร้อยละ 55.5 มีรายได้มากกว่า 100,000 บาท ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งในฐานะประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลโดยมีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งน้อยกว่า 5 ปีร้อยละ 52.9 และคุณลักษณะผู้นำ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต เป็นหลักในการปฏิบัติงาน รองลงมาคือเป็นผู้รับฟังความคิดเห็นผู้ร่วมงาน สำหรับคุณลักษณะผู้นำที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือมีการติดตามเสมอว่าการทำงานประสบผลสำเร็จ

2. ปัจจัยแวดล้อม

2.1 ปัจจัยแวดล้อมด้านการได้รับการสนับสนุน ช่วยเหลือ แนะนำ จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ พบว่า ตัวแปรด้านการได้รับการสนับสนุน ช่วยเหลือ แนะนำ จากเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายประเด็นข้อที่ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือการที่ เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนได้มาเยี่ยมเยียน พบปะ และแนะนำ ในการปฏิบัติงาน รองลงมาคือการที่มีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่างๆ มาให้คำแนะนำ/สนับสนุนการปฏิบัติงาน สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การได้รับการสนับสนุนหรือช่วยเหลือด้านวัสดุ / อุปกรณ์ จากหน่วยงานราชการต่างๆ

2.2 ปัจจัยแวดล้อมด้านการได้รับความรู้และข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรสตรี พบว่า ตัวแปรด้านการได้รับความรู้และข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรสตรี มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายประเด็นข้อที่ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เข้าร่วมประชุมกับองค์กรสตรี รองลงมาได้รับข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์ สำหรับที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้รับข้อมูลข่าวสารจากเอกสาร/วารสาร

3. การปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

พบว่า ภาพรวมของการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลทั้ง 4 ด้านมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก โดยมี 3 ด้านที่มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากเช่นกัน ประกอบด้วย ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมในตำบล ด้านประชาสัมพันธ์ และด้านการประสานงาน สำหรับด้านอีก 1 ด้านมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางคือด้านการรวบรวมปัญหา

4. ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยแวดล้อมที่มีต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบล

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยแวดล้อมที่มีต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบล โดยใช้ค่าใช้สถิติ ค่าไค-สแควร์ มีดังนี้

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบล ประกอบด้วยปัจจัยด้านระดับการศึกษา ปัจจัยด้านคุณลักษณะผู้นำ ปัจจัยด้านการได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือแนะนำจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ และปัจจัยด้านการได้รับความรู้และข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรสตรี

ปัจจัยไม่มีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบล ประกอบด้วยปัจจัยด้านอายุ ปัจจัยด้านสถานภาพ ปัจจัยด้านอาชีพ ปัจจัยด้านรายได้ และปัจจัยด้านระยะเวลาดำรงตำแหน่ง

อภิปรายผล

1. ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุไม่มีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบล สอดคล้องกับการศึกษาของเทียมหทัย ไชยจันทร์ (2544 : 118) ที่ศึกษาความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร จังหวัดขอนแก่นพบว่าสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับการศึกษาของ ไชยรัตน์ กลั่นสกุล (2543 : 46) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการพัฒนาสตรีอำเภอ (กพสอ.) ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสิงห์บุรี ผลการวิเคราะห์พบว่า กพสอ. ที่มีอายุแตกต่างกันไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของ กพสอ. และสอดคล้องกับการศึกษาของ ชะตา ธุณีจันทร์ (2543 : 66) ได้ศึกษาการเสริมสร้างความสามารถทางการบริหารงานของกรรมการพัฒนาสตรีตำบลในจังหวัดขอนแก่น ผลการวิเคราะห์พบว่า อายุกับความสามารถทางการบริหารงานของกรรมการพัฒนาสตรีตำบล ทั้งด้านการวางแผน การดำเนินงาน การติดตามประเมินผล ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองคือ อายุและความสามารถทางการบริหารของกรรมการพัฒนาสตรีตำบลเป็นอิสระต่อกันไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการบริหารงานของกรรมการพัฒนาสตรีตำบล

เนื่องจากปัจจุบันนี้ความเจริญกระจายอย่างทั่วถึง ยุคนี้ถือเป็นข้อมูลข่าวสารทุกวันสามารถเรียนรู้และสั่งสมประสบการณ์ได้ทุกรูปแบบ ผู้ที่มีอายุน้อยจึงมีความสามารถมั่นใจ กล้าคิดตัดสินใจและกล้าแสดงออกในการร่วมกิจกรรม ได้ทัดเทียมกับผู้ที่มีอายุมากกว่า ซึ่งมากด้วยประสบการณ์ อีกประการหนึ่ง กิจกรรมการปฏิบัติงานของ ประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบล ส่วนใหญ่ต้องอาศัยความคล่องตัว เสียวใส ดังนั้นปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุจึงไม่มีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพไม่มีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบล สอดคล้องกับการศึกษาของ สุรีย์พร เหลี่ยมวรางกูร (2541 : 103) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรในจังหวัดลำปาง ผลการวิเคราะห์พบว่าสถานภาพสมรสของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่ต่างกันไม่มีผลต่อการดำเนินงานของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร และสอดคล้องกับการศึกษาของ ไชยรัตน์ กลั่นสกุล (2543 : 46) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการพัฒนาสตรีอำเภอ (กพสอ.) ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสิงห์บุรี ผลการวิเคราะห์พบว่า กพสอ. ที่มี

สถานภาพสมรสแตกต่างกันมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ กพสอ. แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2 tail – Sig = .18) แสดงว่าสถานภาพสมรสของ กพสอ. ที่แตกต่างกันจะมีผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของ กพสอ. ที่ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน และสอดคล้องกับการศึกษาของ ศรีประไพ อุคมละมูล (2547 : 73) ได้ศึกษาบทบาทของสตรีในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้าน : ศึกษากรณีกรรมการกองทุนหมู่บ้านจังหวัดนนทบุรี ผลการวิเคราะห์พบว่ามีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p=0.081$) แสดงว่า กรรมการสตรีที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีบทบาทในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านไม่แตกต่างกัน เป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

เนื่องจาก ประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบล มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง สังคมให้การต้อนรับในศักยภาพและความสามารถของสตรีทัดเทียมกับบุรุษและเปิดโอกาสให้สตรีที่มีความสามารถ ความพร้อมและมีความตั้งใจจริงเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมกับชุมชน ดังนั้นปัจจัยส่วนบุคคลด้านด้านสถานภาพจึงไม่มีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3. ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบล สอดคล้องกับการศึกษาของ สอดคล้องกับการศึกษาของศรีประไพ อุคมละมูล (2547 : 72) ได้ศึกษาบทบาทของสตรีในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้าน : ศึกษากรณีกรรมการกองทุนหมู่บ้านจังหวัดนนทบุรี ผลการวิเคราะห์พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($p = 0.000$) แสดงว่า กรรมการสตรีที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีบทบาทในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านต่างกัน เป็นการยอมรับสมมติฐาน และสอดคล้องกับการศึกษาของวันพร จันทร์เวโรจน์ (2543 : 36) ศึกษาการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการพัฒนาสตรีหมู่บ้าน (กพสม.) ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : ศึกษากรณี กพสม. ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลของอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ผลการวิเคราะห์พบว่า คณะกรรมการพัฒนาสตรีหมู่บ้านที่ได้รับรู้สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมหมู่บ้านแตกต่างกันจะมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2 tail – Sig = 0 .01) และสอดคล้องกับการศึกษาของ ชะตา ธุณีจันทร์ (2543 : 77-82) ศึกษาการเสริมสร้างความสามารถทางการบริหารงานของกรรมการพัฒนาสตรีตำบลในจังหวัดขอนแก่นพบว่า ระดับการศึกษา การได้รับการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการบริหารงานของกรรมการพัฒนาสตรีตำบล และสอดคล้องกับการศึกษาของ สุพรรณิ สุขสมกิจ (2546 : 165-170) ศึกษาการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลในจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่สูงสุด ได้แก่ การปฏิบัติงานร่วมกับกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ในการพัฒนาสตรี เด็ก

และเยาวชน รวมทั้งกิจกรรมพัฒนาต่าง ๆ ในตำบล ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลทุกด้าน ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ และปัจจัยทางสภาพแวดล้อม ได้แก่ การเข้าถึงระบบข้อมูลเพื่อการพัฒนาชนบทด้านการมีส่วนร่วมในการสำรวจและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน การรับรู้ข่าวสารจากภายนอก การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ทางราชการ การสนับสนุนจากผู้นำท้องถิ่น

เนื่องจาก ประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า จะมีส่วนผลักดันให้ตนเองและองค์กรสตรีประสบความสำเร็จเพราะการศึกษาเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ของบุคคลและกลุ่มบุคคล ช่วยเพิ่มพูนความสามารถให้องค์กรสตรีปรับปรุงตนเองให้มีการพัฒนาขึ้น ดังนั้นระดับการศึกษาจึงมีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4. ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบล ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ศรีประไพ อุดมละมุล (2547 : 74) ได้ศึกษาบทบาทของสตรีการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้าน : ศึกษากรณีกรรมการกองทุนหมู่บ้านจังหวัดนครพนม ผลการวิเคราะห์พบว่า สตรีที่เป็นกรรมการกองทุนที่มีอาชีพต่างกัน มีบทบาทในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P = 0.000$) แสดงว่ากรรมการสตรีที่มีอาชีพมีบทบาทในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านต่างกัน ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน และซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ไชยรัตน์ กลั่นสกุล (2543 : 61-65) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการพัฒนาสตรีอำเภอ ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดสิงห์บุรี พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานคณะกรรมการพัฒนาสตรีอำเภอ คือ รายได้ ความคาดหวังผลประโยชน์ส่วนตัว ความคาดหวังผลประโยชน์ต่อส่วนรวม ระยะเวลาที่เคยดำรงตำแหน่ง การได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ราชการ การได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชน การได้รับการสนับสนุนจากองค์กรประชาชน และการได้รับรู้ข่าวสาร ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาสตรีอำเภอ ได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส ตำแหน่งหน้าที่ และการได้รับการสนับสนุนอย่างใกล้ชิด และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ สุพรรณิ สุขสมกิจ (2546 : 165-170) ศึกษาการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลในจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่สูงสุด ได้แก่ การปฏิบัติงานร่วมกับกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ในการพัฒนาสตรี เด็ก และเยาวชน รวมทั้งกิจกรรมพัฒนาต่าง ๆ ในตำบล ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลทุกด้าน ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ และปัจจัยทางสภาพแวดล้อม ได้แก่ การเข้าถึงระบบข้อมูลเพื่อการพัฒนาชนบท

ด้านการมีส่วนร่วมในการสำรวจและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน การรับรู้ข่าวสารจากภายนอก การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ทางราชการ การสนับสนุนจากผู้นำท้องถิ่น

เนื่องจาก ประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม รองลงมาคืออาชีพค้าขาย ประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลจะเป็นบุคคลที่สังคมรู้จัก และให้การต้อนรับมีการติดต่อประสานงานกับบุคคลหรือกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน คนส่วนใหญ่จะให้ความเชื่อถือยกย่องโดยไม่คำนึงถึงอาชีพ ดังนั้น สมมติฐานด้านอาชีพจึงไม่มีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

5. ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลรายได้ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบล สอดคล้องกับการศึกษาของ สุรีย์พร เหลี่ยมวรารุง (2541 : 102) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรในจังหวัดลำปางพบว่ารายได้ของคณะกรรมการกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่ต่างกันไม่มีผลต่อการดำเนินงานของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ไชยรัตน์ กลั่นสกุล (2543 : 49) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการพัฒนาสตรีอำเภอ (กพ.สอ.) ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสิงห์บุรี ผลการวิเคราะห์พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจ (รายได้) มีผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ กพ.สอ. จึงยอมรับสมมติฐาน แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ แสงมณี หาญภักดีสกุล (2544 : 85-88) ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสตรีของคณะกรรมการพัฒนาสตรีในอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีแรงจูงใจใฝ่ผลประโยชน์ทางวัตถุที่ผลักดันในการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสตรี รองลงมามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ ตามลำดับ และความแตกต่างของรายได้มีผลให้เกิดความแตกต่างในชนิดของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสตรี และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ สุพรรณิ สุขสมกิจ (2546 : 165-170) ศึกษาการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลในจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่สูงสุด ได้แก่ การปฏิบัติงานร่วมกับกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ในการพัฒนาสตรี เด็ก และเยาวชน รวมทั้งกิจกรรมพัฒนาต่าง ๆ ในตำบล ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลทุกด้าน ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ และปัจจัยทางสภาพแวดล้อม ได้แก่ การเข้าถึงระบบข้อมูลเพื่อการพัฒนาชนบทด้านการมีส่วนร่วมในการสำรวจและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน การรับรู้ข่าวสารจากภายนอก การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ทางราชการ การสนับสนุนจากผู้นำท้องถิ่น

เนื่องจาก ประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลมีการปฏิบัติงานและกิจกรรม ด้านการรวบรวมปัญหาและจัดทำ แผนงาน โครงการเสนอ ด้านการประสานงานกับองค์กรและหน่วยงานราชการต่าง ๆ ด้านการประชาสัมพันธ์และการให้ความรู้ข้อมูลข่าวสาร การเข้าร่วมกิจกรรมใน

ตำบล ส่วนใหญ่จะปฏิบัติงานในพื้นที่ไม่ต้องใช้งบประมาณส่วนตัวมากนัก ซึ่งประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลอยู่ในตำแหน่งด้วยความเสียสละสูง มีความพอเพียง ผู้ที่มีรายได้ต่ำจะมีเวลาในการปฏิบัติงานทุ่มเทมากกว่า ส่วนผู้ที่มีรายได้สูงจะช่วยในการอำนวยความสะดวกในการอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานและเสียสละทรัพย์สินให้เป็นทุนในการปฏิบัติงาน ดังนั้นรายได้จึงไม่มีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

6. ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาดำรงตำแหน่งไม่มีความสัมพันธ์การปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบล ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ไชยรัตน์ กลั่นสกุล (2543 : 46) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการพัฒนาสตรีอำเภอ (กพสอ.) ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสิงห์บุรี ผลการวิเคราะห์พบว่า กพสอ. ที่มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งแตกต่างกันมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ กพสอ. แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F - Prob = 0.046$) แสดงว่าระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของ กพสอ. ที่แตกต่างกันจะมีผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของ กพสอ. ที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ วริยา เอี่ยมวิบูลย์ (2543 : 82-87) ศึกษาความสามารถในการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีหมู่บ้าน (กพสม.) เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมในกระบวนการประชาคม ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีหมู่บ้าน (กพสม.) เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอย่างมีนัยสำคัญ ตามลำดับความสำคัญ คือ ลำดับที่ 1 ภาวะผู้นำ ลำดับที่ 2 การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ลำดับที่ 3 การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ลำดับที่ 4 ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง กพสม. ลำดับที่ 5 ความรู้ความเข้าใจบทบาทหน้าที่ กพสม. ลำดับที่ 6 การได้รับผลสำเร็จจากการปฏิบัติงาน ลำดับที่ 7 การได้รับความร่วมมือจากประชาชนในการพัฒนา

เนื่องจาก ประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลเป็นตำแหน่งสตรีในตำบลยอมรับเพื่อเป็นแกนนำในการพัฒนาสตรีในตำบล โดยไม่มีผลตอบแทน แต่จะต้องเสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์สุขส่วนรวม ได้ปฏิบัติงานตามบทบาทและภารกิจส่วนมากดำเนินงานในรูปของคณะกรรมการใช้การประชุมตัดสินใจร่วมกันเป็นแนวทางดำเนินกิจกรรมทุกคนสามารถนำเสนอแนวคิดและศึกษาความเป็นไปได้ก่อนตัดสินใจ โดยเสียส่วนมากแล้วจึงปฏิบัติกิจกรรมตามบทบาทภารกิจและหน้าที่ ดังนั้น ระยะเวลาดำรงตำแหน่งต่างกันจะไม่มีความสัมพันธ์การปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

7. ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านคุณลักษณะผู้นำมีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบล สอดคล้องกับการศึกษาของกฤษณา ตั้งเจริญ และคณะ (2547 : 99) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของผลิตภัณฑ์เนื้อลำไยอบแห้งของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านแคว ตำบลท่ากว้าง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ปัจจัยด้านทรัพยากรการผลิต และปัจจัยด้านการได้รับการสนับสนุน ช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐมีผลต่อความสำเร็จของผลิตภัณฑ์เนื้อลำไยอบแห้ง ของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านแควตามลำดับความสำคัญ โดยที่ปัจจัยด้านภาวะผู้นำมีความสำคัญเป็นลำดับแรก รองลงมาคือปัจจัยด้านการได้รับการสนับสนุน ช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐ และสุดท้ายคือปัจจัยด้านทรัพยากรการผลิตตามการรับรู้ของสมาชิก และการศึกษาของ ธนะรัตน์ แสงรัตนชัยกุล (2546 : 101-102) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร อำเภอสวรรคโลก และอำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย พบว่าความพึงพอใจในผู้นำกลุ่ม การรับรู้ในวัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินงานของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร และความพึงพอใจในผลตอบแทนที่ได้รับจากกลุ่ม เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการดำเนินงานของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร .05 และการศึกษาของสุมาลี ปกป้อง (2549 : 87) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรจังหวัดอ่างทองพบว่าภาวะผู้นำของกรรมการมีความสัมพันธ์กันกับการดำเนินงานของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร โดยมีความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการศึกษาของวริยา เอี่ยมวิบูลย์ (2543 : 82-87) ศึกษาความสามารถในการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีหมู่บ้าน (กพสม.) เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนองค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมในกระบวนการประชาคม ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีหมู่บ้าน (กพสม.) เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอย่างมีนัยสำคัญตามลำดับความสำคัญ คือ ลำดับที่ 1 ภาวะผู้นำ ลำดับที่ 2 การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ลำดับที่ 3 การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ลำดับที่ 4 ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง กพสม. ลำดับที่ 5 ความรู้ความเข้าใจบทบาทหน้าที่ กพสม. ลำดับที่ 6 การได้รับผลสำเร็จจากการปฏิบัติงาน ลำดับที่ 7 การได้รับความร่วมมือจากประชาชนในการพัฒนา

เนื่องจาก ประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบล สามารถช่วยเหลือผู้อื่นในสิ่งที่ผู้อื่นร้องขอ สามารถชี้แนะให้ผู้อื่นทำตาม โดยผู้ตามให้ความเชื่อฟังและสามารถนำองค์กรให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งเอาไว้ แต่อย่างไรก็ตาม ภาวะผู้นำขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของแต่ละบุคคล ถ้าบุคคลใดมีภาวะผู้นำสูงก็ย่อมจะปฏิบัติงานได้ดีกว่าผู้นำที่มีภาวะผู้นำต่ำ ผู้นำเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของตำบล/

ชุมชนมากที่สุด ดังนั้น สมมติฐานด้านคุณลักษณะผู้นำมีความสัมพันธ์การปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

8. ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยแวดล้อมด้านการได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือแนะนำจากเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลสอดคล้องกับการศึกษาของ นัชชา อินทวงษา (2546 : 47) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรจังหวัดขอนแก่น พบว่า ปัจจัยงบประมาณสนับสนุนมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรจังหวัดขอนแก่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการศึกษาของสุมาลี ปกป้อง (2549 : 87) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรจังหวัดอ่างทองพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนกับการดำเนินงานของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรโดยมีความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการศึกษาของไพฑูรย์ โพธิ์สว่าง (2542 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของประธานกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง ศึกษาในพื้นที่ ศพข. เขต 2 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของประธานกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ การได้รับการชมเชยหรือรางวัลเกียรติคุณดีเด่นจากส่วนรวมราชการกรมการพัฒนาชุมชน รองลงมา ได้แก่ การติดต่อกับเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน การได้รับผลประโยชน์จากกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตการได้รับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ และระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง ตามลำดับ และการศึกษาของ กิ่งแก้ว อินทหว่าง (2540 : บทคัดย่อ) ศึกษาขีดความสามารถของประธานคณะกรรมการหมู่บ้านในการนำเครื่องชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ไปใช้ในการพัฒนาหมู่บ้านศึกษากรณีจังหวัดเชียงใหม่พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อขีดความมากที่สุด คือ ความร่วมมือของประชาชนการสนับสนุนจากทางราชการ ประสพการณ์เดิมเกี่ยวกับ จปฐ. และค่านิยมที่มีต่อการพัฒนาโดยประชาชนและสอดคล้องกับการศึกษาของ สุพรรณิ สุขสมกิจ (2546 : 165-170) ศึกษาการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลในจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่สูงที่สุด ได้แก่ การปฏิบัติงานร่วมกับกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ในการพัฒนาสตรี เด็ก และเยาวชน รวมทั้งกิจกรรมพัฒนาต่าง ๆ ในตำบล ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลทุกด้าน ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ และปัจจัยทางสภาพแวดล้อม ได้แก่ การเข้าถึงระบบข้อมูลเพื่อการพัฒนาชนบทด้านการมีส่วนร่วมในการสำรวจและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน การรับรู้ข่าวสารจากภายนอก การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ทางราชการ การสนับสนุนจากผู้นำท้องถิ่น และการศึกษาของ ไชยรัตน์ กลั่นสกุล (2543 : 61-65) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของ

กรรมการพัฒนาสตรีอำเภอ ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดสิงห์บุรี พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงาน คณะกรรมการพัฒนาสตรีอำเภอ คือ รายได้ ความคาดหวังผลประโยชน์ส่วนตัว ความคาดหวังผลประโยชน์ต่อส่วนรวม ระยะเวลาที่เคยดำรงตำแหน่ง การได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ราชการ การได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชน การได้รับการสนับสนุนจากองค์กรประชาชน และการได้รับรู้ข่าวสาร ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาสตรีอำเภอ ได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส ตำแหน่งหน้าที่ และการได้รับการสนับสนุนอย่างใกล้ชิด และการศึกษาของ วริยา เอี่ยมวิบูลย์ (2543 : 82-87) ศึกษาความสามารถในการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีหมู่บ้าน (กพสม.) เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมในกระบวนการประชาคม ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีหมู่บ้าน (กพสม.) เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอย่างมีนัยสำคัญ ตามลำดับความสำคัญ คือ ลำดับที่ 1 ภาวะผู้นำ ลำดับที่ 2 การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ลำดับที่ 3 การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ลำดับที่ 4 ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง กพสม. ลำดับที่ 5 ความรู้ความเข้าใจบทบาทหน้าที่ กพสม. ลำดับที่ 6 การได้รับผลสำเร็จจากการปฏิบัติงาน ลำดับที่ 7 การได้รับความร่วมมือจากประชาชนในการพัฒนา

เนื่องจาก ประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลจะมีความรู้ความสามารถอยู่บ้างแล้ว แต่ก็ยังต้องการได้รับการแนะนำหรือการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่าง ๆ การได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ของรัฐด้านความรู้เชิงวิชาการ การปฏิบัติการ การติดตามช่วยเหลือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ จึงมีกำลังใจพร้อมที่เสียสละอันมีค่ามาช่วยกันพัฒนาองค์กรสตรีให้ความก้าวหน้าต่อไปซึ่งตรงกับสมมติฐาน ด้านการได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือ แนะนำจากเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องมีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

9. ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยแวดล้อมด้านการได้รับความรู้และข่าวสารขององค์กรสตรีมีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบล สอดคล้องกับการศึกษาของไชยรัตน์ กลั่นสกุล (2543 : 46) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการพัฒนาสตรีอำเภอ (กพสอ.) ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสิงห์บุรี ผลการวิเคราะห์พบว่า กพสอ. ได้รับรู้ข่าวสารปริมาณต่างกันจะส่งผลต่อการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของ กพสอ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2 tail - Sig = .00) ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน และสอดคล้องกับการศึกษาของ วันพร จันทร์เวโรจน์ (2543 : 36) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการพัฒนาสตรีหมู่บ้าน(กพสม.) ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดล้อม : ศึกษากรณี กพสม.ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลของอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ผลการวิเคราะห์พบว่า คณะกรรมการพัฒนาสตรีหมู่บ้านที่ได้รับรู้สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมหมู่บ้านแตกต่างกันจะมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2 tail-Sig = 0.01) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับการศึกษาของ สุพรรณณี สุขสมกิจ (2546 : 165-170) ศึกษาการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลในจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่สูงสุด ได้แก่ การปฏิบัติงานร่วมกับกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ในการพัฒนาสตรี เด็ก และเยาวชน รวมทั้งกิจกรรมพัฒนาต่าง ๆ ในตำบล ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลทุกด้าน ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ และปัจจัยทางสภาพแวดล้อม ได้แก่ การเข้าถึงระบบข้อมูลเพื่อการพัฒนาชนบทด้านการมีส่วนร่วมในการสำรวจและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน การรับรู้ข่าวสารจากภายนอก การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ทางราชการ การสนับสนุนจากผู้นำท้องถิ่น

เนื่องจาก การปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบล ที่ได้รับข่าวสารทำให้มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล ได้รับรู้เหตุการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนเกิดทักษะในการปฏิบัติงานที่จะทำให้สามารถพัฒนาสตรีในตำบล/ชุมชนได้ดีขึ้นทำให้สตรีในตำบล/ชุมชนมีการปรับตนเองรับการพัฒนาชุมชนได้ดี ซึ่งตรงกับสมมติฐานด้านการได้รับความรู้และข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรสตรีมีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1.1 จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วยได้แก่ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทำให้ทราบว่าองค์กรสตรีสามารถปฏิบัติงานด้านการรวบรวมปัญหาและจัดทำแผนงาน โครงการเสนอองค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการประสานงานกับองค์กรและหน่วยงานราชการต่าง ๆ ด้านการประชาสัมพันธ์และการให้ความรู้ข้อมูลข่าวสาร และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมในตำบล อยู่ในระดับมากโดยไม่ยึดถือในด้านอายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้ ผลการวิจัยดังกล่าวบ่งบอกถึงความสำคัญขององค์การสตรี ซึ่งเป็นตำแหน่งหลักในการดำเนินงาน ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้งภาครัฐ เอกชน ผู้นำองค์กรท้องถิ่นควรให้ความสำคัญ ต่อการพัฒนาองค์กรสตรี เพื่อให้เป็นกำลังใจสำคัญในการพัฒนาองค์กรสตรีต่อไป

1.2 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา และ คุณลักษณะผู้นำ ผลการวิจัยพบว่ามี ความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลในเขตจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ดังนั้นทุกฝ่ายควรรีให้ความสำคัญ และได้รับการสนับสนุน ส่งเสริมให้ได้รับ การศึกษาในระดับที่สูงขึ้นและได้รับรับการฝึกอบรมด้านต่าง ๆ ให้มากขึ้น

1.3 ปัจจัยแวดล้อม ประกอบด้วย การได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือ แนะนำจาก เจ้าหน้าที่ของรัฐ และการได้รับความรู้และข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรสตรี ผลการวิจัยพบว่ามี ความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลใน เขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังนั้นเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนที่ รับผิดชอบงานพัฒนาสตรีโดยตรง ควรให้การส่งเสริมสนับสนุน และประสานงานพัฒนาสตรีอย่าง ใกล้ชิดเพื่อให้คณะกรรมการพัฒนาสตรีเป็นองค์กรที่เข้มแข็งสามารถบริหารงานให้ก้าวหน้าต่อไป ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนในลักษณะพหุภาคี ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมถึงองค์กร ท้องถิ่นและผู้เกี่ยวข้องควรรีให้ความสำคัญต่อการพัฒนาสตรี เพื่อให้องค์กรสตรีมีความสามารถ ในการปฏิบัติงาน ด้านการรวบรวมปัญหาและจัดทำแผนงาน โครงการเสนอองค์กรบริหารส่วน ตำบล ด้านการประสานงานกับองค์กรและหน่วยงานราชการต่าง ๆ ด้านการประชาสัมพันธ์และ การให้ความรู้ข้อมูลข่าวสาร และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมในตำบล

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยปัจจัยในการเสริมสร้างความสามารถทางการบริหารงานของ คณะกรรมการพัฒนาสตรีอำเภอ (กพสอ.) และคณะกรรมการพัฒนาสตรีจังหวัด (กพสจ.)

2.2 ควรศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการในเรื่องของความเข้มแข็งขององค์กรสตรีและ องค์กร อื่น ๆ ในหมู่บ้าน / ตำบล เพื่อนำไปสู่การพัฒนาองค์กรต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพมาก ยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ชุมชนเข้มแข็ง เป็นการรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของการปฏิรูประบบ ราชการและการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น